

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21. фебруара 2013. године

Присутни су:

заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,

пуномоћници Матовић и Радоњићи,

браниоци Ђорђевић, Крстић, Палибрк, Брадић, Борковић, Стругар,
Шћепановић, Перовић.

И Бобота и Петронијевића и Радића мења Палибрк, је ли тако?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Јесте, адв. Драган Палибрк, мењаћу све колико
будем могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Онда ту су оптужени Николић, Сокић, Момић, Поповић, Булатовић,
Богићевић, Мишић, Миладиновић, Корићанин Видоје, Кастратовић, Корићанин
Вељко и Брновић.

Да констатујемо да је успостављена видеоконференцијска веза са
Окружним судом у Приштини где преко ЕУЛЕХ-а смо обезбедили да се данас
испитају сведоци Бајрам Рама и Хајрулах Хисени.

Дакле ту су и преводиоци Еда Радоман Перковић и Гани Морина, па
молим режију на нам на мониторе стави слику суда у Приштини и да видимо
како функционише превод.

Добар дан, да ли нас чујете?

СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ - ОКРУЖНИ СУД У ПРИШТИНИ: Да, лепо се чује за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су дошли сведоци Хисени и Рама?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Из Приштине кажу да су сведоци дошли и
питају Вас ког сведока желите да испитате првог, да ли хоћете Бајрама Раму или
Хајрулах Хисенија? Да ли чујете госпођо судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, чујем, чујем наварно само гледам, нека онда дође
прво Хајрулах Хисени, а ми ћемо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претре одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Видеоконференцијском везом испитује се сведок Хајрулах Хисени и
Бајрам Рама. Идентитет потврђује службеница ЕУЛЕХ-а.

Да ли можете молим Вас да нам се представите само?

СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ - ОКРУЖНИ СУД У ПРИШТИНИ: Ја се зовем Адријана Весели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, службеница Адријана Весели којој суд налаже да достави, само моменат, налаже да достави записник о идентитету сведока и затим сазнаје да је идентитет утврђен из, реците нам само како сте утврдили идентитет сведока, да ли из личних докумената, из личних карата?

СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ - ОКРУЖНИ СУД У ПРИШТИНИ: На основу личних докумената ми смо утврдили да су ови сведоци Бајрам Рама и Хајрулах Хисени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, из личних докумената. Молим Вас да нам доставите и записник о томе да су ови сведоци данас били, да сте утврдили њихов идентитет и сада ако може да дође Хајрулах Хисени.

СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ - ОКРУЖНИ СУД У ПРИШТИНИ: Сада ће доћи сведок Хајрулах Хисени да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Пуномоћје, добро. Хвала. Добро.

Значи пуномоћник адвокат Мустафа Радоњићи предаје пуномоћје које је оштећени Хајрулах Хисени, којим је овластио њега и адвоката Николу Чукановића да га заступају у овом поступку, у прилогу је и фотокопија личне карте овог оштећеног.

Добар дан господине Хисени.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да говорите на свом матерњем језику због тога што имамо преводиоце. Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите...

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Добар дан, добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу Вам прво упозорење за сведоке, а то је да сте као сведок дужни да говорите истину, да је давање лажног исказа кривично дело, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре давања исказа полаже се заклетва, па Вас ја молим да понављате за мном: заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да ћу о свему што будем пред судом питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Говорићу само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: И ништа од онога што ми је познато нећу прећутати и ако не знам нећу говорити ништа. (то је додао на крају)

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Хвала Вам. Ви сте дали податке раније, своје личне, датум рођења, име Вашег оца, онда када сте давали исказ пред

тужиоцем за ратне злочине и пред ЕУЛЕКС-ом да ли има неке измене у Вашим личним подацима?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, нема никаквих измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ћемо то само да.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Исто је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Значи са подацима као на записнику од 25.06.2010. године када је дао исказ пред припадницима ЕУЛЕКС-а и тужиоцем за ратне злочине Драгољубом Станковић. Упозрен, опоменут, положио заклетву па исказује.

Рећи ћете ми да ли остајете код ових исказа које сте до сада дали, а ради се о догађају од 14. маја 1999. године?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питаћу Вас онда да нам прво кажете у најкраћим цртама шта се догодило тога дана, ко је Вама настрадао и како се то догодило?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Шест мојих синова су убијени тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам како се зову и колико су тада имали година?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Исмет Хисени, у вези године рођења овог првог сина не могу ништа да вам кажем, нисам запамтио ја сам имао седам синова, па нисам, не памтим њихове датуме рођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Наим Хисени, Сабит Хисени, Агим Хисени, Шпенд Хисени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли сте своје синове успели да...

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: И Бајруш Хисени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми где су они настрадали и како, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: У осам сати ујутро дошао је код наше куће, дошао је Брновић са осталим припадницима паравојске формација и наредили да изађемо и да се попнемо на неке камионе испред куће. Када смо изашли на асфалт у улици онда су нас зауставили и рекли су нам да сачекамо мало ту. Када је, тог тренутка је пролазила једна колона из правца Захаћа и онда Брновић нас је, нама је рекао да се упутимо према Пећи. Када смо стигли код једног канала у Захаћу, ту је био Брновић и дошли су и остали припадници парафојске формација који су били офарбани. Имали су на себи разне боје, тако зауставили су камион и наредили су нам да сиђемо са тог камиона. Синови су сишли доле, а ми старији и жене смо остали у камиону. Онда нам је рекао да морамо да кренемо у правцу Пећи, то нам је рекао Брновић и када смо стигли код фабрике акумулатора рекао нам је да у Пећи не смемо ући него морамо да се вратимо у село, Ново село. Изашли смо на Митровачком путу и у правцу Рожајског пута, односно према Рожај, изашао је Брновић и виче да не може више за Албанију. Вратили смо се и када смо стигли до тог канала и ту смо учили одећу неку наших синова и када смо подигли тај поклопац канала приметили смо синове који су били по двојица на том каналу, да кажем тако сложени. И тада смо сви

викали јао шта се то догодило. А Миле Брајевић је био тамо са двојицом војника који су сачували те лешеве, Да, да, Миле Брајевић. Када смо почели да вичемо они су гађали у нашем правцу аутоматским пушкама и онда смо почели да бежимо ту око тог канала. Они нису дозволили да се вратимо у село, по нашим кућама тамо, него смо ми побегли и тако како се ко сналазио по тим пољима тамо. И ту смо остали око 6 недеља, нису нам дозволили да се вратимо нашим кућама и од тада синови су значи изгубили смо синове и о њиховој судбини од тог тренутка ја ништа нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли сте успели да преузмете тела и да сахраните своје синове?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, не, они су преузели та тела и та тела су изгубљена, нестала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми само још да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу и да ли имате одштетни захтев?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Шта се нама догодило, то је срамота, срамота и за државу за оно што су нам учили, остало је 17 деце, жене, остали смо ми стари и мушкарци и жене, то је страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас разумем да се Ви придружујете и да ћете евентуално касније одредити имовинско правни захтев. Сада је редослед такав да Вам странке постављају питања, дакле прво тужилац, а затим браниоци. Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан господине Хисени, ја бих имао само пар питања везано за овај догађај који је предмет овде расправе.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Вашој изјави коју сте дали мени, ако се сећате те изјаве код које сте данас остали, од 25. јуна 2010. године, Ви сте поменули да сте пре него што сте кренули из села били окупљени у центру села, да ли је то тачно?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, тако је то било, а било је и још нешто друго, значи рекли су нам сви они који имају са собом новац, драгоцености, сатове, треба да скину и да стављају на једно место, онај ко не буде то урадио наредићемо да се скине го и онда зна се шта ће бити са њим и шта ће бити са његовом судбином.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете мало ближе да нам опишете центар села и да нам кажете где се налази гробље у односу на то место где сте били окупљени, где се налази Азимова кућа и где се налази Азимова радња?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: То није био неки центар, центар се налази између моје куће, Рама Салија и једног Србина.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Ми ћемо га замолити да понови име тог Србина још једном. Он се зове Милисав Марјановић, то је његова кућа, између тих кућа три куће које је споменуо, то он мисли да је тај центар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми где се налази гробље у односу на тај центар који описујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које гробље?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Није то много далеко, од тог места, дакле од тог центра до гробља није то нека велика дистанца, односно даљина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то српско или албанско гробље?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Ми смо се сакупили тамо испред српског гробља, а ово гробље што Ви питате то је албанско гробље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Поменули сте сада у Вашем казивању и сада на моја питања, да су Вас окупили у селу и да су Вам наредили, да ли можете ближе да нам кажете ко Вас је то окупио и ко Вам је то наредио да вадите новац и тако даље?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Дошао је један војник и обратио нам се и разговарао је на српском и рекао је ово што сам поновио мало пре, да сви они који имају новац, драгоцености и остале ствари вредне треба да ваде и да стављају на једно место, то је тај војник рекао и преносио то наређење мом брату који је био по занимању професор и који је знао добро српски језик, тог тренутка Милисав и овај други Брновић они су изашли напоље, удаљили се мало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете тог војника који је дошао код Вас да вам каже?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не би могао то поузданије да опишем, он је био доста развијен, крупан, али с обзиром да су били офарбани разно разним бојама тешко је било разликовати, односно препознавати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред тог војника да ли је још неко стајао ту?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Било је много војника разно разних и офарбани разним бојама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете какву су униформу носили тај војник и ти остали војници.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: То је била војна униформа коју су имали југословенски војници, дакле нека шарена униформа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они били наоружани?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Како да не, сви су имали аутоматике, значи аутоматске пушке и сви су имали реденике и са леве и са десне стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми колико је Вас из села било окупљено на том месту, по Вашој процени?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Богами мислим да нас је било преко 200 људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли су ти војници који су носили те аутомате, пуцали из тих аутомата док сте Ви били ту окупљени?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, ту нико није убијен, ја да лажем нећу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас да ли је убијен, него да ли су пуцали?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, да, било је пуцњаве у ваздух, али нису убијали никог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми како сте Ви извадили те, новац и драгоцености и коме сте предали?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Било је једно ћебе доле стављено и онда су људи који су имали новац и друге драгоцености извадили и ставили на том ћебету, и они су након тога узели то ћебе. Ствари су узели, а ћебе је изгорело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је узео те ствари?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Нисам ја то узео, то је узела војска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате колико њих је узело те ствари?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Могу само да кажем да сви који су имали новац, тај новац су ставили ту, знам да је једна старица имала 300 марака и она је извадила, то сам видео, и оставила, е сад колико појединачно ко шта је имао о томе не би могао да вам кажем, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је тај новац покупљен, да ли сте видели коме је тај новац предат?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: То би боље знали да кажу Брновић и Милисављевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви лично на то ћебе ставили нешто и шта?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, ја сам ставио ту 200 марака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко из Ваше породице ту био присутан и да ли су и они ставили неки новац?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Они остали из моје породице нису имали новац за собом јер ја сам домаћин куће, ја сам имао новац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко ту док сте били окупљени тражи од Вас и Ваша лична документа?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, документа нису нам узели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам тражили документа?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је трајало то окупљање и колико дуго сте Ви?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Само су тражили новац и злато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дуго сте стајали на том месту окупљени?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Рекао бих око сат времена, а не више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се дешава после тих сат времена са Вама?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Онда смо се попели на тај камион и изашли на асфалтни пут и упутили се у правцу Пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да ли Вам је неко наредио да тако урадите?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, наредбу око тога су издавали ти војници и рекли су да кренемо у правцу Пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је то рекао да кренете у правцу Пећи?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Милисав и Брновић су ми рекли да кренемо у правцу Пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам рекли због чега да кренете у правцу Пећи и где да одете?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су Вам рекли Брновић и...

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Рекли су нам да кренемо у правцу Пећи и затим да идемо за Албанију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред тог камиона да ли је било још неког ко је кренуо правцем Пећи?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Било је и других камиона, било је и возила и других превозних средстава ко је шта имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви сви заједно из тог центра села кренули тим превозним средствима?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да. Сви смо истовремено пошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте кренули у колони?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко предводио колону и ако знате ко је предводио ту колону?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Брновић је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте из центра села тако изашли на асфалт?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте ауто сервис?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: И када смо стигли код канала тад је нас зауставио Брновић, а био је у полицијској униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поновите још једном ко Вас је зауставио, нисам чуо добро?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Брновић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вам је рекао?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Прво су нам рекли да треба да кренемо за Албанију, али када смо стигли код онога канала издата је наредба да ови синови сиђу са возила и онда су нас упутили према Пећи и када смо стигли код фабрике акумулатора поново су нас ту зауставили и рекли да се вратимо назад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А господине Хисени, када сте стигли код тог канала, ко вам је то наредио да станете и ко је наредио да неко изађе из камиона?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: То су били војници који су нам рекли да одмах сиђемо са камиона, тада су сишли синови један по један, Брновић је кренуо у правцу Пећи, а ми смо пошли за њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да су ти војници били већ код тог канала?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, војници су били тамо код једне ограде близу асфалтног пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то близу тог сервиса или канала како Ви кажете?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Десетак метара има тај канал од асфалтног пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ти војници који су били поред те ограде пришли камиону и они вршили тријаж, издвајали из конвоја?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Само су рекли да они мушкарци сиђу, они су поређали њих о зид и нама осталима су рекли да кренемо у правцу Пећи, шта се даље догодило мени није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате Хисени колико је војника пришло и колико је војника извукло те особе из конвоја и камиона, колико њих је било?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Два војника су била поред камиона, а овамо поред асфалта било их је пуно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да кажете колико је то пуно?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Шта да вам кажем било је пуно њих, значи по 50-60 тамо поред пута и били су сви, сви су били ишарани разним бојама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте запамтили ту двојицу који су пришли конвоју и камиону и да ли можете да их опишете?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Један је био ишаран, носио је мајицу и видело се један ланчић, златни ланчић који је носио, наравно да је био ишаран односно обојан, а овај други је био у униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете ближе да нам опишете њихов физички изглед, да ли су били високи, ниски, у том смислу?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Овај високи је био у униформи и био је исто тако ишаран, а овај који је био мало развијенији физички је био нижег раста и био је у мајици исто тако и он је био офарбан, али био је нижег раста, нижи од овога који је био у униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате колико је трајало то издвајање и када сте наставили пут и ко вам је наредио да наставите пут?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Судија ако дозволите само примедбу једну, сведок је казао да је Брновић кренуо, они су кренули за њиме, после тог догађаја, а сад наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само разлика. Пита ко је наредио.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија да ли дозвољавате да поставим питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, наравно.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: То није трајало више од 20-так минута када су сишли синови, када су рекли синовима да сиђу, они су сишли, ми смо кренули у правцу Пећи, то није трајало више од 20-так минута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је неко наредио да кренете даље у правцу Пећи?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Брновић, он је три пута ишао до Пећи и вратио се натраг тамо код канала где су нас зауставили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У моменту када Ви крећете да ли видите Ваше синове и те друге одвојене људе, шта се дешава са њима, где се они налазе?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Ја сам видео јер су били иза нас у камиону и видео сам када су им наређено да се ослањају уз зид и ту су били поређани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Хисени ја би се поново вратио на центар села и моменат када сте били окупљени, па ми реците да ли је ту неко добио батине, да ли је ударан и чиме је ударан и ко је то урадио и ко га је тукао?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, ја не могу да лажем, он је у том, док смо били у том центру, у центру села, никога нису ударали, односно нико није био. Касније када смо пошли у правцу фабрике акумулатора, тамо је било доста туче, тукли су људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Хисени да ли познајете Незира Кастратија?
Незир Кастрати?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, њему је убијена жена и једна ћерка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Незир Кастрати био...

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: И то се догодило у његовој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Незир Кастрати био са вама у центру села тада,
да ли га видите?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, те Кастратовиће чувао је један војник, они
су били издвојени, нису били са нама тог тренутка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли познајете Азема Мехметија и Рамуш
Раму и да ли су Азем и Рама били са вама окупљени у центру села и да ли сте их
Ви тада видели?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Рама је био ту са нама, а Азема није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да ли је и Рама нешто дао од новца?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, ја нисам видео да ли је Рама дао неки новац
или не, он је скинуо свој капут који је имао на себи и на том капуту остали који
су били ту присутни стављали су свој новац и друге ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Хисени реците ми још нешто, Ви сте у
Вашем излагању поменули Радослава Брновића и мислим Марјановића, да ли је
тачно, Часлава?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Мени је јако жао што нисам могао да дођем и
да се погледамо у очи ја и они, али сам срчани болесник нажалост и нисам могао
да дођем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Брновића и Марјановића познавали од раније?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Како да не, па то није далеко од моје куће, јер
Милисав није имао никог, ја сам га хранио, дао сам му хлеба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Брновића?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, њега сам познавао зато што је био
командир станице милиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли је међу том војском било и неких људи
из села Накло?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, био је Мићко, то је његов колега. Мићко
Марковић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајте још неког из села Накло?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, сада не би могао, али пре то су била три
брата који су радили много штошта тамо у Ђушку, то је браћа Корићанин, то су
браћа Корићанин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тада тога дана у било ком моменту видели
неког од те браће Корићанин из села Накло у селу Захаћ?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, ја тога дана, односно тог тренутка њих
нисам видео, постоји могућност пошто су били шарени, офарбани, ја нисам их
препознао, али нисам их видео, не могу да лажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, да ли сте видели како је та војска ушла у
село Захаћ и из ког правца?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Чули смо пуцање тамо у Захаћу, а друге пуцњеве смо чули у Ћушку, у правцу Ћушке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли та војска дошла у Захаћ пешице или возилима?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, пешице су дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте били код канала, да ли сте видели неко возило?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, ту није било возило, било је само два војника са Нином Брајевићем и тад су они пуцали у ваздух, јер кад смо ми видели те лешеве у каналу почели смо сви да вичемо и они су пуцали у ваздух.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Хисени, то је моменат после пошто сте се вратили, али у време кад сте били заустављени испред канала и кад је почело издвајање да ли уочавате нека возила поред канала или на асфалту?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, тамо где су нас зауставили и где су наредили да сиђу синови и кад су нам рекли да полазимо у правцу Пећи и кад смо се вратили ми смо нашли лешеве тих синова у каналу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели тада возила нека поред ваших возила којим сте кренули за Пећ?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Било је ту пуно народа, неки су возили тракторе, неки су возили и друга превозна средства, али је било пуно света.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели нека возила која би на основу Вашег запажања користили војници?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, дошао је један војник који је био маскиран са једним возилом тамне боје и он је стрелјао ове синове и он је имао маску на лицу, значи имао је, био је офарбан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли мало ближе да опишете то возило, да ли је било, како је изгледало то возило осим што је било тамне боје?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Мислим да је то била, био је ауто „лада“ и био је тамне боје, сиве боје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми још нешто, да ли је тога дана неко пуцао према тој војсци која је била у селу?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су тога дана биле спаљене куће да бисте Ви видели то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видео?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то, да ли је видео?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да. Било је пуно кућа које су изгореле и сравнате са земљом, видело се то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да определите колико је то кућа по броју и које су то куће и да ли је Ваша кућа била спаљена?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, ја сам имао 6 кућа и то на грађевинском земљишту ових Марјановића, ја сам ту купио још пре педесетак година. Те куће које сам ја саградио на том грађевинском земљишту оне нису спаљене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате господине Хисени да сте полицији ЕУЛЕКС-а давали изјаву у вези истог догађаја марта 2010. године?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, већ 14 година дао сам безброј изјава, ја врло тешко дишем, ја сам срчани болесник и ја знам само како сам ових 14 година могао да живим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, јесте ли давали изјаве полицији ЕУЛЕКС?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, дао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли могу да Вам предочим нешто из те изјаве то што сте тада рекли њима?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, само изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте данас рекли да нисте видели браћу Корићанин из Накле, а у Вашој изјави на страни 4 стоји да је Вељко Корићанин из Накле, Видоје Корићанин из Накле и Миленко Корићанин да су били присутни овим злочинима. Реците ми сад шта је то тачно, ово данас или оно што сте рекли ЕУЛЕКС-у?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Могуће да су били, али ја нисам препознао ниједног од њих јер су били сви обојени, односно ишарани, а сва тројица су учествовали у том рату.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако их познајете, да ли сте у стању да их опишете како изгледају?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, не постоји могућност да их препознам, а поготово тога дана, јер сви тога дана су били ишарани, односно имали су разне боје по лицу тако да апсолутно нисам могао да препознам никог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам још само нешто, да ли се сећате да сте фебруара 2011. године давали неку изјаву ЕУЛЕКС-а када су Вам показиване неке фотографије?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли остајете у свему код те изјаве и данас?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, да. То што сам ја тада говорио ја нећу да порекнем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да Вас подсетим, Ви сте препознали на фотографијама следећа лица: Властимир Вулевић, Веско Вулевић, Светко Вулевић, Мијо Брајовић, Радослав Брновића.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Милисава Ћетковића, Вују Ћетковића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И још нешто на четири фотографије препознали сте сиво возило које је било тога дана у селу. Да ли се сећате тога и да ли је све то тачно?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли бисте били вољни да погледате неке фотографије, групне фотографије лица у униформи и да погледате још једном те фотографије возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су показиване до сада?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, јесу те четири показиване али нека погледа још једном. Хисени, ја Вам се захваљујем, ја немам више питања, а суду предлажем да се покаже овај фотоалбум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која имена је сада набрајао, оне људе које познаје и који су били?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Споменуо је имена људи који су тог тренутка били присутни: Милисав Марјановић, Воја Ћетковић и ови осталих људи које је он споменуо именом и презименом које познаје и колегу Брновића који је био исто припадник милицијског састава и био је ту тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада кажите нам молим Вас господине Хисени можете да препознате неког од војника који је био тамо, било у центру села где сте Ви били, било на месту где су Ваши синови издвојени и одведени у тај камп?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Ја бих могао препознати само ову тројицу коју сам споменуо и који су из мога села. Међутим, ја у задње време јако нагло сам изгубио и вид и не бих био у стању да препознам друге особе које су тада биле тамо или затекли се тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам Вас питала због тога што тужилац предлаже да Вам се показују фотографије које сте Ви већ једном гледали.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог да се оштећеном показују фотографије које је већ раније разгледао, а тужилац довикује без микрофона да повлачи предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хисени, сада ћемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите, унели сте „које је раније разгледао“. Ово је албум који није видео, али с обзиром на његову изјаву да није у стању да препознаје ја повлачим предлог да се овај албум који није видео прикаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је тај албум, прочитајте?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Униформисаних лица на фотографијама снимљених 1999. године на КиМ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из кога су биле издвојене оне 90 које је видео, је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ово нема везе са досадашњим...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Повукли сте предлог па нећу даље да се упуштам у то. Господине Хисени, сада је редослед такав да Вам одбрана поставља питања па да видимо ко има од бранилаца да ли има неко питања? Изволите господине Ђорђевићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Хисени, ја сам адвокат Мирослав Ђорђевић. Замолио бих Вас да одговорите на следеће питање. Да ли је тачно да сте Ви у данашњој Вашој изјави рекли да је војска ушла у село око 8 часова?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Рекли сте, када сте су Вас вратили из Пећи од фабрике акумулатора, па да сте дошли од тог канала и отворили сте неки поклопац и онда видели тела Ваших синова, ја бих Вас замолио да опишете како изгледа тај канал, тај поклопац да мало бољу представу о томе шта сте Ви видели?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Како изгледа тај канал и тај поклопац?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, то су била врата, улазна врата у гаражу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Улазна врата у гаражу? А где су тела била?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Тела су била у каналу од самог почетка канала до краја тела су била сложена по двоје.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У гаражи, јесам Вас ја добро разумео, тела су била у гаражи?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: У каналу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А да ли је канал у гаражи?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, да, унутра, то су степенице и кроз те степенице улази се у канал, то је унутра.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам Вас разумео да су тела била сложена двоје по двоје. Да ли је то тачно?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, по двоје тела су била и то се видело на степеницама, чим се сиђе доле, били су сложени по двоје.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли по Вашем мишљењу то значи да су након убиства донети са места где су убијени и сложени у тај канал?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Како су убијени тамо где су били наслоњени на том зиду, они су онда по двојицу њих узели и ставили у тај канал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А објасните нам, одакле Ви то знате да је тако, одакле Ви знате да их је неко убио код зида и унео у канал?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Па ја сам то видео својим очима, зна човек који је био код канала и видео је то све, али он неће да изађе и да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Шта је било, јер они од тог зида су одвели њих у канал и убили.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још само једно питање, возило које сте описали, да сте видели, марке „лада“, јесам Вас ја добро разумео, да сте видели возило марке „лада“?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли Ви разликујете марке аутомобила, јесте сигурни да је марке „лада“?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Мени нису познате марке возила, ја не знам, ја сам нешколован човек и сада не знам шта је „лада“, шта је „BMW“, али сећам се да са тим возилом дошао је човек из Захача и тај човек који је дошао тим возилом, он је исто тако учествовао у стрељању ових људи.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Како то знате, да ли сте то видели или Вам је неко испричао?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, видели смо када су ови упутили се према том каналу и то није дуго трајало.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Извините, али ја Вас нисам разумео, шта сте то видели?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Видели смо када су од тога зида узели те људе и спровели до канала, то смо видели.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А где сте Ви тада били?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Ми смо, нас око 200 људи, 200 душа били смо у камионима и ту смо седели у тим камионима.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јесте то видели када сте полазили према Пећи или када сте се враћали?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: То су камиони типа „ФАП“. То је било пре него што смо пошли у правцу Пећи, они су тада код тог канала када су наређивали, када су те људе поређали тамо поред зида, ми смо већ пошли према Пећи. Онда када смо се вратили из Пећи, ми смо видели да су ти људи убијени и стављени у тај канал.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Рекли сте да су камиони типа „ФАП“, је ли тако, били у питању? Јесам Вас добро разумео?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Колико је било тих камиона?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: То је био само један велики „ФАП“, остала возила су били трактори и други мањи трактори, мисли на оне колдоне и како се зову.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је тај камион „ФАП“ власништво некога из села или је војска дошла са тим камионом „ФАП“?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: То је камион Али Хаџи Садикџа, то је његов камион био, Салијев камион, а Салија је из тог села.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И само још једно питање, док сте били у центру села, у времену како сте то објаснили, да ли сте чули пуцњаву из правца Ћушке и Пављана?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Први пуцњи су се чули у Ћушки, после у Захачу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У које је то време било?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Ја не могу сада тачно да знам и не могу да лажем, али отприлике девет, десет сати је било, док су стигли они у Захач, док сав тај народ се окупио у Захачу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисам добро разумео, морате да ми потврдите, да ли сте пуцње чули око девет, десет сати из правца Ћушке и Захача?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Око девет сати чули смо пуцње у Ћушки и ту између девет и десет прошло је то време док су стигли ти припадници паравојних јединица, састава.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А шта сте Ви пре тога радили, јер Ви сте, кажете, у 8 сати је дошла војска у село и скупила вас у центар села?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, ја тада нисам гледао на сат, нити сам имао сат, али отприлике знам да је време било између 9 и 10 сати, док су нас све окупили ту.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ШЋЕПАНОВИЋ-ВУЧИЋ: Да ли можете да нам кажете, да ли је Радослав Брновић долазио раније у Захач, прије овог догађаја и којим поводом, да ли сте га видели раније или после овог догађаја?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Пре ових догађања, он је ређе долазио. Међутим, након тога, доста често је долазио и вероватно му је дао за сваки случај извештај овај његов друг Милисав.

АДВ. ШЋЕПАНОВИЋ-ВУЧИЋ: У односу на колону, где сте се Ви налазили, да ли у средини, на почетку колоне или на зачељу?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Ја сам био тамо иза колоне, задњи у колони у камиону и видео сам све шта се догодило.

АДВ. ШЋЕПАНОВИЋ-ВУЧИЋ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Био сам у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам, господине Хисени, Ви сте раније говорили да су дана 14. маја око 11 сати српске снаге ушле у село? Данас кажете да је то било раније. Дакле, када су дошли, ујутру или касније око 11 сати?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Мислим да је то било око 9 сати ујутру и после тих, после те пуцњаве, сав народ се дигао и ко је где могао, знао да побегне и побегао. Сви су тако поступили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам, да ли сте се Ви спонтано скупили, сами у центру села или вас је војска ту натерала?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Ми смо побегли сви, сваки тамо где је могао, у разним правцима, али војска нас је скупила и ту је почела пуцњава, убијања, по кућама и тако даље. Тако је то почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам, да ли сте тада када је био, када се све то одвија, када сте ту у центру села, можда били у прилици да видите неког војника како јаше магарца и пуца у вис? То је ситуација коју смо овде чули од једног сведока. Да ли сте тако нешто видели?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, не, не могу ја да лажем, таквог човека ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, онда када је тужилац питао за ситуацију у којој војници скупљају бачен новац и ове вредније ствари, да ли се сећате, како су изгледали војници који су тај новац узели, да нам опишете, високи, ниски и тако даље, како су били, у каквој униформи? Ако сте их видели, наравно.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, сећам се да је имао два реденика око врата постављена и са леве и са десне стране, имао је и шешир, било је ту пуно војника, али та двојица војника су то узели, односно преузели тај новац и ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а тај други ако је један имао шешир и те реденике, како је други изгледао? Ако се сећате, наравно.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Имао је обријану, ја мислим да је имао обријану главу, носио је мараму, црвену мараму носио је на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је везао ту мараму као траку око чела или преко целе главе или преко уста и овај доњи део лица покрио?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, то је на челу скроз около, около, гологлав, дакле, али та марама је била везана ту на челу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, у ранијим изјавама говорили сте о неком сивом „Мерцедесу“.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, нисам говорио о неком сивом „Мерцедесу“, него о некој „лади“ која је била сиве боје. Тај који је дошао из правца Ћушке, са тим возилом, он је стрељао наше синове, односно убијао наше синове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте ту у центру села када сте били скупљени, видели можда и следеће особе, само да видим како се зову: Браха Абдула, Маља Кастратија и Никчи Алија и да ли сте видели да их војници туку?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Судија, да ли можете да поновите још једном имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Брах Абдул или Авдул Браха, не знам, то још увек нисмо утврдили, Маљ Кастрати и Никчи Али.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, ова лица су била ту у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су у центру.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се са њима догађало?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Ибрахима су стрељали у кући са женом и још са једним човеком, још једно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када, када је то било?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: А ови остали су били са нама у том центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су га стрељали?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Пре него што су стигли парамилитарци, они и пре убиства наших синова, када су дошли из правца Ћушке, они су ушли у његову кућу, они су тада нешто јели. Да, он је био са женом и пашеног је био са њим и они су њих стрељали, убили у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, немам шта да изјавим друго, споменуо је имена људи који су били учесници ових догађања и рекао је да он нема друго шта да изјави, да ови људи које је споменуо су учинили ова дела и да он не би желео било шта друго да каже и не жели било шта да измишља односно да лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да видим, да ли још оптужени и пуномоћници имају питања? Оптужени, изволите Брновић.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, немам друго шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо овде је Радослав Брновић, па он жели да Вас пита нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих на крају поставио још само једно питање.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Изволите.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Господине Хисени, добар дан.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Добар дан.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Да ли се сећаш у каквим смо односима били ја и ти цело време, дуго времена ме познајеш?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, свега се сећам, али Ваш братанац је узрок свему овоме и да сте Ви хтели лично, Ви тада сте били, имали сте односно могућности да спречите ову трагедију, ови људи не би погинули.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не знам шта си поменуо братанац, чини ми се, какав братанац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Брновићу.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, он зна, ради се о мом братанцу, он зна то, да питате њега, он би вам то рекао.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: У реду. 25. маја, тачно када сте били, када је дошла екипа из Пећи, на челу са мајором Милутином Рачићем, начелником за граничне послове одјаве, пријаве, пасошку службу са својом службом, пред кућом Марјановића, то је било тачно 25. маја, казаћу Вам што се сећам 25. маја, у преподневним часовима, ти си стајао у колони, јесам ли ја пришао код тебе и изјавио ти саучешће на албанском, „Најрулах, zoti ljaš poš“, ти си рекао, „kovš poš“, што значи Хајрулах, здраво ти остатак а ти си мени одговорио, здраво био. Када су вам давали оне папире неке за место пребивалишта, боравка, у ствари, боравка.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Сећам се свега, и знам шта се то догодило. Сада кажете да смо имали добре односе, али Ви свако јутро сте дошли па сте питали, шта се то догодило. А знали сте јако добро шта се догодило.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Јесам ти изјавио саучешће, између масе пришао лично код тебе и изјавио ти саучешће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то важно?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Па ето, добри смо били.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, да, тако је то било, јер он је био тамо и командир станице милиције.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Фејзо, Фејзулах, Хисени, да ли ти је то рођени брат?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, да.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: 2002. године био је на суду Међународном у Пећи против Веселина Бешовића. Да ли ме тада он познавао, 2002. године, Фејзо?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, па Ви сте њега познавали чак боље и од мене, јер он је био професор у Главичици тамо и Ви сте вероватно њега познавали добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Знам га и када је као неподобан скинут за директора и све о њему знам, али знам да је тамо није ништа, када су га питали кога си препознао, тога дана, он није мене поменуо уопште, а ти га предлажеш чак као сведока. Зашто разлог, није он мене поменуо, пред Међународним судом у Пећи, када много више имате поверења у међународне судове него у судове Србије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брновићу, да ли имате неко питање или овако неке примедбе?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Мени није познато шта је он изјавио том приликом.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ово су питања и примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је још питање?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Па ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везујемо се за 14. мај, тај догађај, то су питања.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: 14. маја, са којим возилом, јесам ли пешке био или са возилом?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, Ви сте возилом, имали сте возило и три пута сте ишли до Пећи, па сте се вратили назад.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ја сам те питао, питање моје је било, које је возило било, које је возило, које марке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је било, да ли сам ишао пешке или возилом. Он каже возилом. Е сада питате које марке.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Које возило је било значи које возило је било у питању?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Он је дошао колима, заједно са Марјановићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која кола, пита, која марка?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не знам које је марке био тај аутомобил, ја марке аутомобила не познајем, ја сам човек који сада има 77 година и не познајем марке аутомобила, које је марке био, стварно ми није познато.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Али то у претходним, како си знао у претходним изјавама да даш марку возила?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Ја сам рекао, онај који је био маскиран, дошао је „ладом“, а какво возило сте Ви возили, горе, доле, ја не знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ја бих за тебе имао још питања, али нећу више ништа да те питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се онда на место. Тужиоче, изволите, не пуномоћник је прво, да ли сте хтели питање, само да пуномоћник заврши.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Ја више немам шта да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само пуномоћник још да Вам постави питања.

ПУН.ОШТ.АДВ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Он је рекао да му је убијено шест синова. Да ли су то сви његови синови или су синови и његове браће били?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, то су шест наших синова, четири су моја, моји, а два су од брата.

ПУН.ОШТ.АДВ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Може ли да нам каже имена његових синова и синова његове браће?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Од брата су Шпед Хисени и Бајруш Абдул Хисени.

ПУН.ОШТ.АДВ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Када су се вратили и када су видели да су они побијени тамо у каналу, да ли је могао да примети крв туда по оном сервису ту?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, крв нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ПУН.ОШТ.АДВ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Он каже да је видео како су их спровели од зида када су били прислоњени уз зид, видео је како су их спровели у канал. Да ли је то било још док су они били живи или су почели да их побију ту, о томе да се изјасни. Он је рекао да је видео како су их спровели у канал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекао да је видео како су их одвели у канал.

ПУН.ОШТ.АДВ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ако може да опише тај моменат онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је видео како су их одвојили, они су отишли за Пећ.

ПУН.ОШТ.АДВ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да, али он је рекао да је, пре него што је пошао за Пећ, видео како их спроводе у сервис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сервис, унутра. Да ли сте Ви то видели, ја мислим да он то није видео.

ПУН.ОШТ.АДВ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Молим Вас, о томе нека се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да он то није видео. Јесте видели Ви то, господине Хисени, када су одвојили ове мушкарце, шта се са њима даље дешава?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Ми када смо пошли камионом, приметио сам да синове упутили у правцу канала и ја нисам видео друге ствари, док нисмо се вратили отуд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте видели да су напољу или унутра?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, ми смо видели када су ушли унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте да су ушли у гаражу или нисте видели?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине.

ПУН.ОШТ.АДВ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Још једно питање, да ли је њему познато нешто у вези са Есма Демаку, оном женом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте нешто раније.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, апсолутно ништа не знам у вези Есме Демаку. Знам да онај који је дошао из правца Ћушке колима, да је он њу дакле узео и шта се догодило касније и каква је њена судбина, ја не знам. У каналу са нашим, са нашим синовима, она није била.

ПУН.ОШТ.АДВ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Може ли да нам опише то лице које је дошло и повео њу, може ли да га опише.

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: То је онај који је био маскиран, онај висок, један високи и тај који је дошао из правца Ћушке. Овај високи није био много развијен, био је онако високог раста, танак у телу и то сам запазио.

ПУН.ОШТ.АДВ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Молим Вас, пошто је он био ту може ли да каже, да нам каже, како се тај обратио тој Есми Демаку или коме се обратио тамо?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Мени је испричао, то је један парамилитарац, он се приближио колима тамо, извадио је један папир, прочитао је то и рекао је, „ко је Есма Демаку?“, „Ја“, е онда је рекао, „сиђи доле“. И сишла је доле, наравно, ми остали смо пошли, то је тако било.

ПУН.ОШТ.АДВ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми ови који су мушкарце, међу којима је и Ваше синове, издвајали са трактора и камиона, да ли су они имали неки списак или су их по неком другом критеријуму издвојили?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Не, не, није то било, никакав списак имена тамо њихових, него су рекли само, њих 16 колико је било, сиђите доле и тако редом су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац је имао још једно питање за Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваше питање према сведоку је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, слушамо Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питали сте сведока, када је чуо пуцњаву и он је рекао у 9 сати. Међутим, у свом излагању он је поменуо да је чуо пуцњаву из Ћушке и Захача и то је остало недоречено, то 9 сати, за које место се везује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само Ви питајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хисени, рекли сте да сте чули пуцњаву у 9 сати. Да ли сте пуцњаву, молим? Да ли сте ту пуцњаву чули из Ћушке или из Захача у 9 сати?

СВЕДОК ХАЈРУЛАХ ХИСЕНИ: Да, први пуцањ се чуо из Ћушке, а после из Захача. И онда касније, када се цео народ скупио ту после тих пуцњава, народ се скупио ту где сам и рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је то, хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам, ми смо на овај начин завршили са Вама и сада ћу да Вас замолим да дође други сведок Бајрам Рама. Ви можете да идете, хвала Вам што сте дали исказ. Дакле, да нам режија сада стави на мониторе слику суднице. Шта је било?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Ја ћу морати да напустим, мењаће ме колега Палибрк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Палибрк, Брадић напушта, Борковић исто, изволите, напустите, Вас мења Крстић, Брадића мења Палибрк, Перовића мења ко? Шћепановић, добро, и Поповић, изволите? Хајдете, најкраће могуће. Не, радићемо можда и краће ако будемо завршили. Добро, сада ћемо да направимо паузу, ако је тако.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам, нека ми објасни преводаца, шта значи на шиптарском „шкијаве“?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: „Шкијаве“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Шкијаве“?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја знам шта значи, али да видимо, преводаца зашто то није превео како треба, да чујемо од њега шта значи та реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако, него, кажите нам, реч „шкијаве“, није преведена како треба.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Није преведена како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи та реч?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је погрдна реч за српски народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а значи шта?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Све значи лоше, значи нешто што хоће неко да се изрази лоше према једном народу, према нечему, он, а посебно Шиптари када хоће да се изразе, они називају Србе „шкијаве“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преведите ми.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је превео преводаца?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Живео сам доле, знам да је то погрдна реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како је превео преводацац?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Преводацац је рекао да је то српско гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они то кажу „шкијаве“?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А то је, „шкијаве“ је погрдна реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на место.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисам завршио, само тренутак. Ја јуче, када је испитивана дотична дама преко видеолинка, она је описивала особе „шкурт“, на албанском то значи „кратак“. Господин је, ја то не знам, јер ја не знам албански, врло мало, али рекли су ми колеге, да то значи „кратак“. А тумач је то превео, као средње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које особе су Вам рекле?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Низак, „шкурт“ значи низак.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Данас сте то рекли, али погледајте у папирима, видећете да је рекао да је то средњи раст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, упоредићемо то, добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тако да неке ствари, да будем, иначе ово што прича овај, то види се из авиона, да лаже.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Извините, могу да дам једно кратко језичко тумачење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то ћемо касније. Ви се вратите, господине Поповићу, где ћете?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ћете Ви сада? Вратите се на место за оптужене, господин Радонићи је нешто хтео да нам каже.

ПУН.ОШТ.АДВ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ја сам само хтео једно објашњење: ово „шкијава“ заиста тамо се употребљава, тај израз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је као „Шиптари“, претпостављам да је то тако?

ПУН.ОШТ.АДВ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Јесте, као узречица, за припаднике српске националности. Међутим, ја овде чујем од њих, поготово а и чуо сам и од колега овде, где кажу, „Шиптари, Шиптари“, то је погрдна реч за Албанце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они то можда сматрају да је тако, ми то користимо жаргонски, није то ништа страшно, нећемо се вређати овде, уопште на том нивоу. Е сада ћемо само да видимо, да ли ћемо да правимо паузу или не. Може пауза.

За овим суд одређује паузу у трајању од 15 минута, ради одмора, па тако обавестите и ове, ако може режија тамо Приштину.

Седите, добар дан.

Настављено у 11,55 часова, након паузе ради одмора.

У току је и даље видеоконференцијска веза и у суду у Приштини је сведок Бајрам Рама, а у судници су дакле онако како је констатовано Палибрк мења, Крстић и остали.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рама, добар дан. Добро, користите се својим језиком, ми имамо овде преводиоце.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Морате да нам испричате све што знате, али можете да ускратите одговор на питања, која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете, ово упозорење?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да, разумео сам ово упозорење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим Вас да понављате за мном текст заклетве – заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Ја ћу то сам да кажем, нема потребе да ми Ви прочитате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али по Закону, не можете рећи сами, господине Рама. Не можете рећи сами, зато што је Закон предвидео текст заклетве, знате, он је такав какав је у Закону. Значи, заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати. Ви разумете српски?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Извините, има неки шум који је врло изражен, тако да изазива овде мало неке потешкоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Авион је прошао, то је од неког авиона који је тог тренутка летео у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам господине Рама, Ви сте за сада давали исказ пред ЕУЛЕКС-ом, затим сте вршили неко препознавање и тако даље. Да ли у свему остајете код изјава које сте до сада дали поводом догађаја од 14. маја?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Не само што стојим иза тих речи, него стојим иза свих изјава које сам дао до сада, од 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вама ће сада прво поставити питања тужилац, затим одбрана, ми и пуномоћници. Изволите тужиоче.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Рама, ја сам заступник тужбе Драгољуб Станковић. Имао бих само пар питања, а ослањаћу се на Вашу изјаву коју сте дали EULEКС-у.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Само изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да је то изјава од 14.04.2010. године и имамо овај записник о препознавању, то је значи као друга изјава од 22.02.2011. године. Из тих изјава произилази да сте Ви сведок догађања код куће Садрија Раме и ту помињете два припадника војске који су били ту и који су непосредно учествовали у ономе што се дешавало. Да ли је то тако?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да, да, то је истина и тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја бих Вас сада још нешто подсетио, на Ваш.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Није то редовна војска била, то су били парамилитарци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У сваком случају, ради се о двојци који су били на имању или у дворишту Садрија Раме.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте на основу овог другог извештаја односно друге Ваше изјаве код EULEКС-а, када Вам је EULEКС показивао фотографије, једног од те двојце препознали и јасно описали. Да ли је то тачно?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Ја колико се сећам, у мојој изјави сам изјавио да једно лице имао је шешир, имао је мараму, офарбан је био, али није био само један, него била су двојица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: То сам ја изјавио, али том приликом нисам изјавио да их препознајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево овако, ја ћу Вам сада прочитати један део изјаве коју сте дали EULEКС-у, када су Вам предочене фотографије, Ви кажете, фотографија број 3, из албума који се зове „Кастратовић“, па кажете овако: „Први војник с леве стране изгледа као особа која је била у Захачу“, из чега следује закључак да сте Ви ту особу која је била једног од те двојце, заправо препознали на фотографији.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да, то је тачно, када сам дао изјаву и када су ми показивали слику, ја сам рекао да је то то лице, на основу његовог узраста, и на основу онога што се видело на слици, и да је он висок и да је имао и те карактеристика о којима сам малопре рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да та особа коју сте дакле препознали, преко груди има реденик и војни летњи шешир.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Ваше изјаве произилази да је друга особа имала мараму на глави. Да ли можете ближе да опишете ту другу особу?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да, он је носио ту мараму, био је маскиран, али је био низак растом, нижи растом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, да закључимо, имамо две особе, једна са шеширом, и једна са марамом. Да ли бисте сада били у стању да прецизно дефинишете шта се дешавало у Вашем дворишту и шта су радила ова двојица,

шта је радио посебно особа која је носила шешир, а шта особа која је носила мараму?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Хоћете ли да испричам испочетка све шта се догодило или само о том случају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само за њих двојицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је, само за њих двојицу.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да ли је кућа Рама, он је Садрија је рекао, ја сам Рама, тако је рекао и рекао је, дођите сви фамилија овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немамо превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо превод.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Ова двојица дошла су и ушли у двориште Садри Рама. Прво питање је било, да ли је то Рамина кућа, односно да ли је кућа Садри Рама. Он је рекао „да“. Онда су рекли да треба да изађу сви овде у двориште и да се скупљају. То је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да кажете, који је од ове двојице то изрекао, овај са шеширом или са марамом?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Оно лице које је имало шешир, односно носило шешир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је то лице било наоружано, овде сте рекли да су били наоружани?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Имао је аутомат, имао је реденике око врата а и овај други је имао аутомат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта се дешава када се ви скупите?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Када су издали наређење да се ту скупљамо сви, прво су тражили новац и злато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте Ви дали новац и злато?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Садри је дао 1.200 ЕУР-а и жене су дале злато све што су имале, онда су тражили лична документа, пасоше и сва остала лична документа и то су уништили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што сте Ви дали, значи и документа и ове друге ствари, новац, коме од те двојице сте дали, ко је то узео, да ли овај са шеширом или са марамом?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Ово лице које је носило шешир, он је узео лична документа и ту пред нашим очима бацио је доле и запалио их је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је лице узело новац?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Лице са шеширом узело је новац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Вашој изјави кажете да је једно лице одвели Садрија, Фатона и Валдета у кућу. А да је други био близу нас. Па Вас молим да кажете, да ли је лице које је одвело ову тројицу са марамом или са шеширом?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Оно друго лице је њих повело односно узео и увео је унутра. А овај који је носио шешир, остао је са нама, а онај други увео ове људе унутра, шта су тамо говорили и шта је било, мени није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, колико су се дуго задржали у кући?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Није било више од пет минута, ту негде, чак ни пет минута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је за то време радио овај који је остао са вама?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Ништа он није радио, он је само био ту са нама, ми смо били ту поред њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од те двојице касније испалио неки метак према Фатону?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да, ово лице које је носило шешир, он је пуцао у правцу Фатона, али је гађао у зид.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је гађао поред Фатона или нешто даље?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да, разуме се да је то прошло поред Фатона јер циљ је био да се заплаши син.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми само, колико је вас било окупљено ту?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Мислите колико нас је било укупно људи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Укупно вас људи колико је било у том дворишту, на том месту, окупљено?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Било нас је око петнаесторо људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од те двојице послао жене и децу на неко друго место од тог места где сте стајали?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да, овај који је носио мараму, издвојио је жене и децу и слао је испред куће, испред врата куће Азема Мехметија. То је у центру села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је онда остао у дворишту и са ким?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисмо превод чули до краја, када набраја ове људе који су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хајде.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Док Валдет, Фатон и Шабан Незирај, они су остали ту и Садри Рама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је од ове двојице био уз њих?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Ово лице са шеширом је остао са нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта се даље дешавало и шта је радило то лице са шеширом?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да, када су се удаљили чланови породице, он је нама наредио да идемо испред њега, до дворишта Сани Уке. Он је са десне стране издвојио и увео нас у шталу. А Шабана заједно са Сани Уком, повео је један војник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Онда су и нас увели у ту шталу, од Шабана Незираја су тражили новац. Он је рекао да нема новац са собом и није он одавде, него кућа му је даље и он није понео новац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Шабан.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: И нас четворицу онда увели су тамо унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Шабан отишао до своје куће по новац?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Касније је он отишао заједно са Сани Уком у својој кући и са тим парамилитарцем, они су отишли заједно, али касније су отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који од ове двојице је отишао са њима?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Овај који је био ниског раста, овај мањи и заједно са Шабаном и овај Сани ишли су у правцу куће Шабана Незираја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је то тај са марамом или са шеширом, пошто нам је то оријентација?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Не, са марамом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам, шта се дешавало у штали док сте Ви били унутра, да ли је неко од вас тражио, од Вас лично тражио новац и да ли сте Ви тај новац дали и коме од ове двојице?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: У штали је поново затражио од нас новац, ја сам се први пријавио и рекао сам, ја сам се први пријавио и рекао сам, „ја немам пара“. Онда сам извадио неки златник од моје жене и рекао сам, „ево, имам овај златник“. Он је то узео, ударио ме је једном и рекао је, „хајде бежи“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то.

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Тада, „хајде бежи одавде“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то овај са марамом?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Не, овај са марамом, него овај други, који је носио шешир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам, шта се даље дешавало у штали? Да ли је још неко извадио и дао новац?

СВЕДОК БАЈРАМ РАМА: Да, када је питао за новац, ја сам се јавио и рекао сам да пара немам, али имам неке златнике моје жене. И рекао је, „дај покажи, дај те златнике“ и ја сам му дао. Када је узео златнике, ударио ме је и обратио ми се речима: „Хајде сада бежи одавде“. А они остали су остали ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и шта сте Ви тада урадили када је он то рекао, „хајде бежи“, где сте се упутили, да ли сте уопште изашли?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Након тога ја сам се упутио у правцу куће овог Мехметија јер тамо испред врата његове куће су били и чланови породице ових људи које сам споменуо Ваљдет, Ахмет и остали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас је неко пратио до куће Азема Мехметија, од ове двојице, на ову двојицу мислим и који од те двојице?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Не, не. Не, ја сам сам се упутио у том правцу, чим ме је пустио, ја сам лично сам пошао у том правцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слушајте ме сада пажљиво, у Вашој изјави сте поменили да док сте били код Аземове куће, да Вам је пришао један припадник паравојних снага и питао Вас је за кућу Каплана Кастратија рекавши да је Кастратијев добар пријатељ, да ли је то тачно?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да, истина је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре тога сте рекли да је ту била и Ваша жена и да је неко од Ваших, да је Ваша жена, ево сад ћу Вам прочитати, дала шта, тражио је новац и накит, а она му је дала, да ли је то она новац и накит дала овоме што?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да, ја сам лично када сам стигао тамо од своје супруге тражио да ми да тај златник који је она задржала код себе. Златник није био њен него је био од њене сестре, ја сам узео и пружио сам, дао сам тај златник и он је ставио у свом левом џепу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли причате о човеку који је питао за кућу Каплана Кастратија?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви том човеку показали где је кућа Каплана Кастратија?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте му показали, да ли сте можда пошли са њим да му покажете где је кућа?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Не, ја сам силом ме је натерао да идем са њим и рекао је ајде дођи сад да ми покажеш где је кућа Каплана Кастратија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви онда кренули са њим да му покажете где је кућа Каплана Кастратија?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Ми смо пошли заједно према кући Каплана Кастратија он ме је питао да ли ти знаш шта је мени Каплан Кастрати, он ми је најбољи пријатељ, ми смо ишли у том правцу, стигли смо до куће, изашао је један од Кастратија који се зове Шабан и рекао сам „ево овај је из породице Кастрати“ и он је после рекао ти се сада врати назад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате тог?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: И ја сам се вратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ви сећате тог војника којег сте водили до Каплана Кастратија и да ли можете да опишете како је он изгледао?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: То је лице које је имало шешир, то је исто лице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то није трећи неки припадник?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: То је тај са шеширом који је нас и убио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се даље дешава, да ли сте Ви тога дана напустили село?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Када ми је рекао ајде сада врати се, ти имаш још шесторицу са собом, и након пет минута поново се вратио и рекао ми је, није каснио ни пет минута, када је вратио обратио ми се овим речима, дошао је и рекао ми је сада иди узми своју породицу и правац кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је даље било, јесте ви тога дана напустили село?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Када сам стигао до стаје до Сани Уке приметили смо три леша како горе и ми смо почели воду да узмемо из бунара у тој кући да бисмо могли угасити ватру, односно код Ваљдета тамо у његовом дворишту, из тог бунара смо црпили воду да бисмо могли угасити паљење тих тела, односно ватру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте приметили да је неко тело изгорело већ или није?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Ваљдет је био потпуно изгорео, Фатон је делимично, а овај трећи мање, врло мало, дакле за сву тројицу има и извршена је обдукција и постоји извештај о њему, а онај трећи је био Садрија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где се налази Азимова радња?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Како да не, то је, његова радња је била у центру села, сви ови парамилитарци знају боље од мене где се налази та њихова кућа, ту је Мија па Брновић, па Ћоровић, значи сви они знају боље од мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тога дана пролазили поред те радње и да ли се ту нешто десило?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Тог тренутка када сам ја приметио та три леша онда је дошла наредба, односно они су наређивали да ми напустимо село и да пођемо сви у правцу Албаније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, даље?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Онда смо узели два трактора, и мој син Ибиш возио је трактор Фаруков, дакле узели смо два трактора, пошли смо у два трактора, један трактор је возио мој син четрнаестогодишњи који се зове Ибиш, то је Фаруков колико сам схватио трактор, а други трактор возио сам ја и са тим тракторима ми смо пошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се нешто десило са Вашим сином Ибишом на путу?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да, догодило се нешто, мог сина је издвојио и рекао је да се ослони о зид и хтео да га стреља, међутим овај са шеширом изашао је и рекао стани немој са њима сам ја већ завршио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете особу која је покушала Вашег сина да издвоји?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Не, не, не могу. Не, не могу да запамтим и препознам то лице које је тог тренутка издвојио мог сина јер су били сви маскирани, имали су шаре, али то су урадили зна се Гашовић и Марковић и Кастратовић и ја о њима и говорим, а не могу да кажем за неког као што је Зоран Ћетковић, он није учинио то, он је био припадник редовне војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви напустили тада село Захаћ?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Ми смо пошли од центра са шест трактора и продужили смо пут у правцу Пећи, нисмо стали испред куће овог Марјановића. Када смо стигли код фабрике акумулатора онда смо се зауставили, онда су нас зауставили испред фабрике акумулатора и рекли су „не можете ићи даље, морате да се вратите назад“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, сада сте мало пре поменули презиме Кастратовић и Брновић да су учествовали, да ли можда знате шта је ко радио Кастратовић, Брновић и који Кастратовић.

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Не, не, нисам ја Брновића споменуо, у вези Брновића сам хтео нешто друго да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па реците то што сте хтели да кажете, јер сте га споменули.

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да, управо када смо се вратили из фабрике тамо акумулатора у селу Ћушка, Брновић је зауставио тих шест трактора и рекао нам је „немојте ићи доле јер ћете бити сви убијени, улазите у село Ћушка док ја не стигнем“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте Кастратовића, које је то лице?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: То је припадник паравојних јединица, Синиша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате шта је то лице радило тога дана у Захаћу? Да ли сте га видели уопште?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Они су били маскирани. Имали су мараме, рукавице. Ми нисмо смели да их погледамо, а камоли да кажемо „да ја те знам“ јер одмах

би били погубљени, али ово суђење не би требало да се одржи у Београду јер то су становници Косова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ми реците што сте споменули...

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Када генерал Милошевићев признаје да се под његовим наређењем учињени ови злочини, шта ви сада тражите од нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте Кастратовића па не знам у ком контексту сте поменули Кастратовића?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Њега сам видео у дворишту Тахира Делије који је био шеф Тахиров у мензи и он је обезбедио око 100 килограма брашна за Тахирија који брашно тад није се могло никако наћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било тога дана 14. маја?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да, да, он је био са Милосавом, Стевом, дакле он је заједно са њима био и тада су дата та наређења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то мислите на 14. мај у селу Захаћ да је био?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да, да. Мислим, да, да говорим о том датуму 14. мају, о Захаћу, Ћушки, тамо где се догодило, да где су се догодила та убиства да вам кажем и број то је било 106 особа које су убијени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете Кастратовића да опишете како је изгледао, да ли је био у цивилу или у униформи и да ли је био наоружан?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Колико се сећам, односно онако како ја мислим, он је био метар и 75 али не могу тачно сада, не могу детаљнији опис да дајем јер је био маскиран тако кад би ја сад ставио свој џемпер на глави вероватно не бисте могли да ме препознате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био у цивилној одећи или у војној одећи?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Имао је војну униформу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао оружје?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Како да не, па где би они ишли без оружја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да он пуца из тог оружја?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Нисам видео не, мене су отерали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када видите Кастратовића тако обученог...

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да ли их је убио он, да ли неки други припадник паравојних формација ја то не знам јер ја сам отишао, мене су отерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините што Вас прекидам, да завршимо са описом, господине Рама, а шта је он имао кажете на глави шта је то имао преко главе, како је то био маскиран?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Носио је шешир на глави, био је маскиран, ишаран по лицу, имао је наочаре, рукавице и аутомат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви видели, како знате да је то баш он ако има наочаре, ако је намазан по лицу и има шешир, како онда знате да је то управо Кастратовић?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Знате како, то је мој закључак јер када сам ја њега испратио до куће Каплана Кастратија, ја сам донео сам закључак обзиром да се знају тако добро, да је то Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви закључили, а нисте га препознали, Ви нам описујете дакле особу за коју сте Ви закључили да је Кастратовић. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је упаљена та штала?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да, да, то је само моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је упаљена та штала?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Ни данас га не би препознао нити желим да га познам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је нека кућа у Захаћу тога дана упаљена, колико кућа и да ли знате чије су то куће које су биле запаљене?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Изгорела је кућа Исефа Заћирија, кућа Брахима Никчија, део куће Сани Укаја, једна соба у кући Садри Раме, мислим на нашег Садрија, кућа Авди Мурићија, кућа Гани Мехметија врло добро знају они, за друге не знам, више од тога нисам видео, говорим о том дану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако бисмо Вам показали неке фотографије униформисаних лица, да ли бисте могли да препознате некога?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: И адвокату који се налази тамо, постоји потреба, потребно је да се оперишем тако да ја не могу баш добро да видим, то сам рекао мом адвокату, ја сам и имам жељу да дођем у Београд и да им у лице кажем то што мислим, говорим само о онима које ја познајем, а не о другима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала Вам, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, господине Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја би само пар питања исто хтео да поставим сведоку.

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Моје прво питање је да ли сведок познаје српски језик, да ли разуме српски језик?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да говори то смо чули својим ушима, то није...

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли га разуме, то је ми је битније питање, да ли га разуме?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Овако, могу да кажем 60% да познајем српски језик, разумем више, али мање могу да одговорим.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Вратићемо се на тај 14. мај 1999. године и на та два лица која су била у дворишту, та два војника који су били у дворишту.

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Мене занима да ли је он разумео шта они међусобно причају и да ли су они међусобно разговарали?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Војници.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да.

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Нису, међусобно нису разговарали, ја то нисам видео нити чуо.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли је евентуално препознао специфичан нагласак којим су та лица говорила?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Једино ако су говорили неким посебним језиком, знаковним, ако су прстима, очима давали неке знакове.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Говорим нагласак, пошто је у свом исказу пред ЕУЛЕКС-ом рекао да су имали босански нагласак, па?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Обојица су имали?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Моје мишљење је да то није, баш лепо што сте то споменули, моје мишљење је да то није чист српско хрватски језик, боја гласа је некако другачија, терминологија коју су они користили, више личи на бошњачку терминологију него на српско хрватску.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Е сада моје следеће питање значи имамо два лица, ако можете да опишете свако од тих лица како је изгледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описао је.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Само тренутак, и реците отприлике висину мислим да то није говори, грађу у том делу и ко је шта од тих имао на себи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је описао шта је имао на себи.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, ајде које висине је било једно, које висине је било друго лице, то сигурно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или које је више, које ниже.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Или да, може.

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: То сам рекао на почетку, рекао сам на почетку један је био висок метар 75, други метар 67-8, сви су били маскирани, један је носио шешир, док други је носио мараму и био је ишаран онако разним бојама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и само нам реците ко је био, какве грађе су били, дебели, мршави, крупније грађе, ситније, који је био крупније грађе од њих двојице?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Онај који је носио шешир је имао груди ширине од једног метра, висок је био.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Колико сте Ви високи?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Метар 68.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Сада ми реците тај што је имао кажете груди тако велике, је ли тај био Ваше висине или је био виши од Вас?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Виши, онај са шеширом је био виши.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Реците ми је ли тај био дебео или мршав, тај вишљи са шеширом?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Па осредњи онако није ни много мршав, а ни дебео. Можда је изгледао.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Ово су његове речи „можда је изгледао тањи зато што је био виши“.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Шта је имао, да ли се разумете у наоружања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбијам Вам јер то је већ говорио, морали сте да пратите на почетку.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, онда ја морам да му предочим ако Ви већ пратите шта је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочавајте онда али немојте тако да губимо време.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да, нема проблема. Он за тог једног описује да је био мало дебео, велики, сада каже био је мало мршавији, знате са овако конфузним изјавама ја морам да појасним неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде појашњавајте али немојте питати једно исто.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ево ја зато кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, па да питамо десет пута једно исто.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро ја му предочавам разлику у исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде предочите господине Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи рекао је да је један био мало дебео велики, то је очигледно овај кога сада описује, зашто сада каже да је био мршав? Ето то је.

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Ја сам и сада рекао да је, ја сам и мало пре рекао да је био осредњи онако крупан, а могу да вам кажем да ни ширина нема границу, а нема ни сад не знам да ли је неко много дебео или много танак, ја то не знам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Па пре 45 секунди сте рекли да је био мршав, ја Вас зато питам, не говорите Ви да ли је био мало дебео...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао уопште да је био мршав.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Био је тањи, ајде добро тањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете даље питајте господине Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, ако може уважена председнице већа да на овој машини ставимо ту фотографију где је наводно он код ЕУЛЕКС-а препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте ми која фотографија, који фотоалбум и која?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Мало пре је, ако може мој уважени колега тужилац да ми помогне која је фотографија из албума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да Вам помогне када предочавате.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Из албума када, па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте то што предочавате прочитајте и наћи ћемо фотографију и фотоалбум.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Из албума Кастратовића је ли тако рекао број 3, фотографија број 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако реците и онда ћемо то да покажемо.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Па добро нисам сигуран да сам добро запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рама. Немојте да памтите ако већ читате, ја Вам то и кажем, не ослањајте се на памћење. Господине Рама слушајте ме, тражи господин Палибрк да Вам преко документ камере покажемо једну фотографију коју сте већ имали прилике да видите, тамо прошле године ја мислим и на којој сте једну особу показали, означили и рекли одакле је памтите, па се режија молим Вас да ставите на документ камеру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се човек је рекао да је болестан и да слабо види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да слабо види, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам зато одустао од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде рећи ће нам да ли види, то сам, и ја сам то заборавила. Господине Рама је ли Ви какву операцију требате да обавите? Шта каже коју операцију?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Није рекао операцију, само је почео реченицу каже „моја изјава“, само је нешто рекао „у мојој изјави“ и ту је стао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми за ту операцију како сте рекли за очи?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Требало би тамо на лето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде показаћемо Вам ово али ако не можете да видите, ако је то нешто, ако због операције, реците нам.

Преко документ камере сведоку се показује фотографија број 3 из фотоалбума „Кастратовић“.

Да ли видите ову фотографију на монитору?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да, разумео сам питање, али ја сада не могу овде да препознам лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Режија вратите нам слику суднице.

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: На овој фотографији ја сам овде означио људе, ја сам добро видео на фотографији када сам био код ЕУЛЕКС-а, ја сам добро рекао и одредио лица, означио лица која препознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратиће нам режија слику суднице, односно сведока, а господин Палибрк ако има још неко питање.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Он каже означио је лица.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија рекао је само на крају...

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Он је рекао лица, више лица је означио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула превод господине Палибрк од Вас.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Док сте Ви коментарисали, он је само рекао „не, не, ја заиста не могу овде да препознам“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Неко још од бранилаца? Не. Господине Рама реците ми само да ли је са Вама тога дана сведок Љаурета Рама?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Љаурета Рама она је Садријева ћерка, из које је она призме видела ситуацију ја то не знам јер она је била удаљена, они су били код врата Азема Мехметија, ми смо остали ту, значи како она може да прича о томе и шта, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је до тренутка док није отишла код Азема Мехметија, дали је била ту са вама?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то сам Вас питала. Добро, да ли још има питања? Не. Да ли неко има нешто још да каже? Господине Рама имате још нешто да кажете? Шта каже?

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Ја желим да се њима суди овде а не тамо јер су они становници Косова и немојте молим Вас да им придајете важност зато што су велики злочини које су они починили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја се Вама захваљујем што сте дали исказ и што сте дошли, на овај начин одјављујемо видеоконференцијску везу.

СВЕДОК РАМА БАЈРАМ: Ја се вама захваљујем на позиву. Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Одјављујемо видеоконференцијску везу, поздрављамо ЕУЛЕКС и налажемо режији да нам врати слику суднице на

мониторе. Па онда имамо само да констатујемо што се тиче ових предлога. Предлози, изволите.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да ли се чујемо судија, госпођа из ЕУЛЕКС-а хоће нешто да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Е сада ако нам ставите слику.

СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ - ОКРУЖНИ СУД У ПРИШТИНИ: Само да вам се захвалим и ускоро ћете добити све извештаје које сте тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја се Вама захваљујем и молим вас за следећи пут када будемо радили следеће село, тј. село Љубенић ако буде видео линк да то буде исто овако добро. Хвала Вам и довиђења.

СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ - ОКРУЖНИ СУД У ПРИШТИНИ: Хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овај начин смо завршили са сведоцима који су предложени у оптужници за село Пављан и село Захаћ, јер смо за село Пављан саслушали Иљфете Хацијај, Халит Гаши, Ђељоне Гаши. За Захаћ Љаурета Рама, Сани Ука, Рашит Ђока, Бајрам Рама, остаје да нам тужилац разјасни Аљи Рама и Исуф Рама о којим се особама ради и како да до њих дођемо јер имајући у виду извештај који нам је доставио ЕУЛЕКС ради се о особама које су недоступне, тај извештај тужилац је нама доставио и ми смо на тај начин то и сазнали, Аљи Рама значи погледаћете на другој страни број 2 и на другој страни број 3 Исуф Рама, такође пре него што нам дате податке за та лица реците нам на које околности они требају да сведоче, шта они требају овде да докажу ти њихови искази. Осим тога на записнику од 20.12.2012. године тужилац је у усменој речи предложио да се саслуша и Бајрам Смајлај и Рам Никчи, ради се о лицима која нису предложена у оптужници. Истовремено вас обавештавам да према истом извештају ЕУЛЕКС-а Рам Никчи налази се у затвору у Албанији а Бајрам Смајлај не жели да дође. Такође према записнику од 08.02.2013. године тужилац је поновио предлог за Али Раму и Исуф Раму, Бајрама Смајлаја и Рама Никчија без обзира што је овај документ претходно сам тужилац добио и нама га дао, и остим тога предложио је и Ази Мехметија, то је вероватно Азем Мехмети који до сада није био предложен. Такође тужилац је јуче суду дао овај фотоалбум уз један допис и коначно разјаснио да фотоалбум који је био приказан сведоцима и који је имао 90 фотографија није исти онај који је доставио нама који је имао 140 фотографија. У овом фотоалбуму који смо ми погледали нема списка свих особа које су на фотографијама, већ напротив на последњој страни налазе се само одређени људи, односно одређене особе са одређеним бројевима у том смислу

налаже се тужиоцу да у року од 3 дана достави суду податке које су особе Исуф Рама, затим да видим како се онај други зове, чекајте тужиоче, чекајте тужиоче, Али Рама и Исуф Рама и на које околности они требају да сведоче. Затим, у односу на Бајрама Смајлаја да се изјасни о предлогу у односу на Рам Никчија, Азема Мехметија, као и у односу на оштећену Ганимете Никчи која се према истом овом извештају од ЕУЛЕКС-а од 25.01. које је тужилаштво предало суду, налази у Белгији и да овај доказ који је суду доставио 19.02. допуни на тај начин што ће унети списак свих особа које су на фотографијама како би по тако комплетном једном доказу суд даље могао да одлучи. Такође, тужилац да се

изјасни на које околности позива сведоке Аљи Раму и Исуфа Раму. То је рок 3 дана. Тужиоче понављам од вишка глава не боли.

И онда то вам је 3 дана да бисмо могли даље да радимо и то поподне 06., 07., и 08. марта тако да ће сведок Рашковић имати времена да се припреми.

Дакле, суђење се одлаже за:

06, 07. и 08. поподне и тада зовемо сведока Рашковић Зорана

Сутра имамо, добро сутра имамо доктора, Ви нисте ту 06., 07. и 08. марта зашто? Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На путу сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја тужилац нешто, видим да нешто говори али Вас не чујем због микрофона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, 06., 07. и 08. марта ја сам службено одсутан из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службено одсутан из Београда?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам како ћемо то да решимо, размислићемо до сутра пошто имамо и сутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Доћи ће неко други вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда сутра имамо рекла сам вам сат и по отприлике, сат, сат и по вештака. Дакле, за сутра ово је налог тужиоцу, можда ће се он за сутра припремити па ће да нам се изјасни, молим вас да ви такође дате предлоге, радимо Ћушку, Пављан, Захач. Ћушку имамо Булатовића који до сада није био, имамо још неке предлоге које су имали Мишић и које је имао не знам ко још од ових накнадно, особа које су накнадно дошле и молим вас да се ви изјасните, значи Пављан, Захач ко је ту, ако имате неке предлоге везано за то да бисмо заокружили 14. мај. Сутра настављамо у 09,30.

ПУНОМ. ОШТ. МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Ја ћу највероватније да предложим извесна лица за саслушање у вези баш за Захач и Пављане. Међутим, да ли ја то могу да учиним имејлом? Ја бих тражио од Вас адресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, даћу сутра своју меил адресу.

ПУНОМ. ОШТ. МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Па бих ја то послао мејлом тај предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, наравно. Може, може то ћу сутра да саопштим адресу, то је у реду.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Наравно, ја ћу у договору и са тужиоцем...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми са „Еулексом“ комуницирамо мејлом.

ПУНОМ. ОШТ. МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Вероватно ће тужилац то да уради а ја да њему изнесем која лица и на које околности...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то би било супер.

ПУНОМ. ОШТ. МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Треба да се саслушају и да ћу њему. Међутим, уколико постоји могућност ја бих и суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти тај допис послао? Може, може то је у реду и браниоци исто тако.

ПУНОМ. ОШТ. МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, изволте сада ко има предлоге.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се уваженом колеги.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Нема проблема, увек примамо Ваше извињење. Значи, у својству браниоца Бобана Богићевића ја бих предложио овом приликом укидање мере забране напуштања Републике Србије, територије Републике Србије и те обавезе да се једном месечном јавља јер свим осталима окривљеним је укинута и ја не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, исто као колега Бобот?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Јесте, тако да колега Бобот је то детаљано образложио и ја ћу само остати код тог предлога. Што се тиче даљих мојих процесних предлога, ја сам за мог клијента Николић Милојка ставио још у уторак, Ви сте нам омогућили да ставимо тај предлог и уз све оно што сам до сада више пута рекао и што стварно ценим добру вољу суда да и мом клијенту као и свима другима што је укинут притвор, буде укинут. Ја само ћу доставити још ето један адут који иде у прилог и нама и судском већу, то је ово решење које је донео Апелациони суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да достављате решење, ми га имамо.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да, имате га тако да, ето да суд увидом, видећете потпуно је иста ситуација значи која се поставља код Милојка као што је била код Момића, и да је на срећу Апелациони суд то увидео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Понављате тај предлог?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Јесте, понављам тај предлог. И само имам још један процесни предлог. Ја сам се више пута до сада изјашњавао по том питању али ћу сад конкретно ставити предлог, сва ова препознавања која су вршена и на овим записницима потпуно су незаконито вршена, противно чл. 100 у вези чл. 90 ЗКП-а. Значи, не само што сва ова лица, сад ја конкретно стављам предлог да се издвоје из списка предмета записник о саслушању Љорете Раме од 28.06.2012. године, Сани Уке од 27.06.2012. године, као и сведока који је данас саслушан значи Бајрама Раме који је саслушан 22.02.2011. године, јер код свих ових записника, код свих ових препознавања на основу фотографија уопште пре тога није извршен детаљан опис како то закон налаже али не само то. То је једна мањкавост оваквог препознавања већ су сви ти записници направљени у тренутку када су лица била доступна. Значи, фотографије, врло је ту јасан закон да се фотографије само предочавају када лица нису доступна. Да је овде стварно добре воље да се утврди ко је шта чинио та лица као што су многа лица албанске националности долазила овде и вршила препознавања, могла су и ова лица да дођу овде и по одредбама нашег ЗКП-а да изврше препознавање. Не, лакше је било овако да кажу „не видимо, не можемо сада да видимо зато што нисмо сигурни да ћемо препознати“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано је господине Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи, сматрам да су потпуно незаконито изведени сви ови записници односно препознавање извршено на овај начин и стварно сматрам да никако, скандалозно би било да се на оваквим записницима заснива сутра судска одлука. Због тога сматрам да они треба да се издвоје и да суд на основу њих данас-сутра не одлучује. Значи, то је исто процесни предлог и хвала вам што сте ме саслушали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Ђорђевићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мирослав Ђорђевић, бранилац Синише Мишића. Ја ћу поновити предлог за укидање притвора односно замену притвора Мишић Синиши са мером забране напуштања места боравишта. Нема потребе да нешто више елаборирам зато што је то неколико пута поновљено а његова ситуација није нимало другачија у односу на ситуацију која се односи на лица којима је притвор укинут. Ми смо предали суду својевремено и изјаву као доказ да би он становао код Драгана Томића а околност што је Драган Томић био притвореник овде и био је у једном периоду са њим у притвору, па можда и некима другима дао такву изјаву, заиста није никаква процесна сметња да би се могло процењивати да ли је то озбиљна или неозбиљна изјава. Таква процена би била паушална и не би издржала ниједно аргументовано тумачење. То би било онако као неко шта неко мисли о нечему. Можда би чак била и деградирајуће у односу на нека лица. Зашто неко ко је човек као Драган Томић који очигледно има, имао је добар посао, има имање, богат је и зашто не би могао да прими више лица, тако да мислим то не би смело да утиче. Друга нова ствар која се односи везано за Синишу Мишића, ја Вам могу сада дати на увид а могу касније фотокопирати, то је једна правноснажна пресуда Апелационог суда везано за поступак неплаћања алиментације. Мислим да је суд и упознат да се у току док је боравио у притвору водио тај поступак и он је правноснажно и осуђен, изречена му је условна осуда са посебним условом да у року од 6 месеца по правноснажности измири доспеле обавезе, или ће у супротном бити опозвана условна осуда која је 8 месеци на 2 године. Значи, практично ће бити у немогућности да испуни тај услов ако остане у притвору. На слободи код Драгана Томића очигледно ће моћи да ради. У Лазаревцу, човек који је био, ако се сад посматра са једног другог становишта, друго је када вам гаранцију или неку изјаву даје неко ко и сам не може да ствара приход. Можда је то познато када се већ говори о другим предметима, када говоримо о Драгану Томићу онда би требало да знамо у тим другим предметима су утврђени приходи Драгана Томића и његово имовно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро колега Ђорђевићу?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И посао којим би се бавио, значи сигурно је квалитетније да тамо борави јер би му сигурно могао обезбедити посао, одакле би он могао да измирује обавезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да реши ту...

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да реши то питање и наравно да се јавља суду а ситуација у односу на њега није нимало другачија а суд је заиста дужан да буде једнак према свима. То је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте. Хвала. Господине Крстићу. Господине Ђорђевићу шта год да дајете као доказ, молим Вас да приложите на начин на који то предвиђа закон. Немојте нам показивати ништа овако да читамо, приложите нам то сутра.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Све у реду, ја сам само замолио да Вам то покажем ако је за Вас то важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суду копирајте, чим образложите важно је.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу изволите.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Поновио бих предлог да веће размотри евентуално да фреквенције јављања мог брањеника у надлежну полицијску станицу а која му је одређена у смеру забране напуштања боравишта буде одређена тако да се јавља једном месечно, пар разлога који су ту битни је најпре удаљеност сама од места његовог боравка до места где се налази станица која је негде 10-12 километара, коју мора да пређе аутобусом, пешке не може због свог здравственог стања и због непоседовања сопственог возила а посебна је ствар у томе што он за сада стварно има проблем са приходима и што му чак и тај трошак представља онако поприлично велико оптерећење. Ја мислим да су из његовог досадашњег понашања од како је пуштен да се брани са слободе, види да ће он итекако поштовати своју обавезу да се јавља на позив суда, да долази на сваки претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Па бих молио да веће то узме у обзир и усвоји овај предлог. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Ја се извињавам, као и прошли пут кад сам тражио потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете потврду.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И у вези господина Николића у мојој, кад сам ставио 20 м², то је тачно али имам 18 м² која су нерегистрована, још нису легализована тако да...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Николићу то сте причали. Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То стоји ту. Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац шта каже за ове предлоге?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се, сматрам да нису...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свим предлозима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Свим предлозима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за замену притвора блажом мером за ову двојицу и за замену односно мера и укидање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И са предлозима за издвајање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебно за издвајање, добро.

Довршено у 13,09 часова

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

